

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1965 Nr. 172

A. TITEL

*Verdrag van Wenen inzake wettelijke aansprakelijkheid voor kernschade, met Facultatief Protocol inzake de verplichte regeling van geschillen;
Wenen, 21 mei 1963*

B. TEKST

De Engelse en de Franse tekst van *Verdrag* en *Protocol* zijn geplaatst in *Trb.* 1964, 177.

In overeenstemming met artikel XXI is het *Verdrag* op 10 december 1964 nog ondertekend voor Cuba.

C. VERTALING

**Verdrag van Wenen inzake wettelijke aansprakelijkheid
voor kernschade**

De Verdragsluitende Partijen,

De wenselijkheid erkennende van het vaststellen van minimumnormen voor het verschaffen van financiële bescherming tegen schade als gevolg van bepaalde vreedzame toepassingen van de kernenergie,

Ervan overtuigd dat een verdrag inzake wettelijke aansprakelijkheid voor kernschade tevens zal bijdragen tot versteviging van de vriendschappelijke betrekkingen tussen de volkeren, ongeacht hun grondwettelijke en maatschappelijke stelsels,

Hebben besloten te dien einde een verdrag te sluiten, en zijn daartoe overeengekomen als volgt:

Artikel I

1. Voor de toepassing van dit Verdrag wordt verstaan onder:

(a) „Persoon”: iedere natuurlijke persoon, iedere publiek- of privaatrechtelijke rechtspersoon, ieder publiek- of privaatrechtelijk lichaam zonder rechtspersoonlijkheid, iedere internationale organisatie die rechtspersoonlijkheid bezit krachtens het recht van de Installatiestaat, alsmede iedere Staat of ieder van zijn staatsrechtelijke onderdelen.

(b) „Onderdaan van een Verdragsluitende Partij”: mede een Verdragsluitende Partij of ieder van haar staatsrechtelijke onderdelen, of iedere publiek- of privaatrechtelijke rechtspersoon, alsmede ieder publiek- of privaatrechtelijk lichaam zonder rechtspersoonlijkheid, gevestigd op het grondgebied van een Verdragsluitende Partij.

(c) „Exploitant”: de persoon die door de Installatiestaat is aangewezen of erkend als exploitant van een kerninstallatie.

(d) „Installatiestaat”: de Verdragsluitende Partij op wier grondgebied de kerninstallatie is gelegen of, indien zij niet op het grondgebied van enige Staat is gelegen, de Verdragsluitende Partij door wie of onder wier gezag de kerninstallatie wordt geëxploiteerd.

(e) „Recht van de bevoegde rechter”: het recht van de rechter die krachtens dit Verdrag bevoegd is met inbegrip van de tot dat recht behorende conflictenregels.

(f) „Splijststoffen”: alle stoffen die het vermogen bezitten energie voort te brengen door middel van een zichzelf onderhoudende kettingreactie van kernsplijtingen.

(g) „Radioactieve producten of afvalstoffen”: radioactieve stoffen verkregen bij — of radioactief geworden door blootstelling aan bestraling verband houdende met — de produktie of het gebruik van splijststoffen, met uitzondering van radioisotopen die het eindstadium der fabricage hebben bereikt, zodat zij bruikbaar zijn voor alle wetenschappelijke, medische, landbouwkundige, commerciële of industriële doeleinden.

(h) „Nucleaire stoffen”:

(i) splijststoffen, met uitzondering van natuurlijk uranium en verarmd uranium, die het vermogen bezitten buiten een kernreactor energie voort te brengen door middel van een zichzelf onderhoudende kettingreactie van kernsplijtingen, hetzij alleen of in combinatie met een andere stof;

(ii) radioactieve producten of afvalstoffen.

(i) „Kernreactor”: iedere opstelling die op zodanige wijze splijststoffen bevat dat daarin een zichzelf onderhoudende kettingreactie

van kernsplijtingen kan plaatsvinden zonder gebruikmaking van een andere neutronenbron.

(j) „Kerninstallatie”:

- (i) iedere kernreactor, met uitzondering van die waarmede een zee- of luchtvaartuig is uitgerust voor gebruik als krachtbron, hetzij voor de voortbeweging daarvan of voor enig ander doel;
- (ii) iedere fabriek waarin splijststoffen worden gebruikt voor de vervaardiging van nucleaire stoffen, of iedere fabriek voor het behandelen van nucleaire stoffen, met inbegrip van iedere fabriek voor het opwerken van bestraalde splijststoffen; en
- (iii) iedere plaats waar nucleaire stoffen zijn opgeslagen, met uitzondering van plaatsen waar die stoffen zijn opgeslagen in verband met het vervoer daarvan;

met dien verstande dat de Installatiestaat kan bepalen dat meer dan een kerninstallatie van één exploitant die zich op hetzelfde terrein bevindt als een enkele kerninstallatie wordt beschouwd.

(k) „Kernschade”:

- (i) schade door overlijden, elke schade aan personen of elk verlies van of elke schade aan goederen of vermogen voortkomende uit of het gevolg zijnde van radioactieve eigenschappen of een combinatie van radioactieve eigenschappen met giftige, explosieve of andere gevaarlijke eigenschappen van splijststoffen of radioactieve producten of afvalstoffen die zich bevinden in, of van nucleaire stoffen afkomstig van, ontstaan in of gezonden naar een kerninstallatie;
- (ii) elk ander verlies of elke andere schade op deze wijze ontstaan indien en voor zover het recht van de bevoegde rechter dit bepaalt;
- (iii) indien het recht van de Installatiestaat dit bepaalt, het verlies van mensenlevens, elke schade aan personen of elk verlies van of elke schade aan goederen of vermogen voortkomende uit of het gevolg zijnde van ioniserende straling uitgezonden door enige andere stralingsbron binnen een kerninstallatie.

(l) „Kernongeval”: elk feit, of elke opeenvolging van feiten met dezelfde oorzaak, waardoor kernschade wordt veroorzaakt.

2. Een Installatiestaat kan, indien de geringe omvang van de betrokken risico's dit rechtvaardigt, kleine hoeveelheden nucleaire stoffen van de toepassing van dit Verdrag uitsluiten, mits:

(a) er door de Raad van Beheer van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie maximumgrenzen voor de uitsluiting van zulke hoeveelheden zijn vastgesteld; en

(b) ten aanzien van elke uitsluiting de Installatiestaat binnen deze grenzen blijft.

De maximumgrenzen zullen door de Raad van Beheer periodiek worden herzien.

Artikel II

1. De exploitant van een kerninstallatie is aansprakelijk voor kernschade, indien wordt bewezen dat deze schade is veroorzaakt door een kernongeval:

- (a) in zijn kerninstallatie; of
- (b) waarbij nucleaire stoffen afkomstig van of ontstaan in zijn kerninstallatie zijn betrokken, en dat zich voordoet:
 - (i) voordat de aansprakelijkheid met betrekking tot kernongevallen waarbij die nucleaire stoffen zijn betrokken door de exploitant van een andere kerninstallatie is aangevaard ingevolge de uitdrukkelijke bepalingen van een schriftelijke overeenkomst;
 - (ii) bij gebreke van zulke uitdrukkelijke bepalingen, voordat de exploitant van een andere kerninstallatie de nucleaire stoffen heeft overgenomen; of
 - (iii) in gevallen waarin de nucleaire stoffen bestemd zijn te worden gebruikt in een kernreactor waarmee een vervoermiddel is uitgerust voor gebruik als krachtbron, hetzij voor de voortbeweging daarvan of voor enig ander doel, voordat de persoon die bevoegd is die reactor te exploiteren de nucleaire stoffen heeft overgenomen; maar
 - (iv) in gevallen waarin de nucleaire stoffen zijn gezonden naar een persoon op het grondgebied van een niet-Verdragsluitende Staat, voordat zij zijn uitgeladen uit het vervoermiddel waarmee zij op het grondgebied van die niet-Verdragsluitende Staat zijn aangekomen;
- (c) waarbij naar zijn kerninstallatie gezonden nucleaire stoffen zijn betrokken, en dat zich voordoet:
 - (i) nadat de aansprakelijkheid met betrekking tot kernongevallen waarbij die nucleaire stoffen zijn betrokken ingevolge de uitdrukkelijke bepalingen van een schriftelijke overeenkomst aan hem is overgedragen door de exploitant van een andere kerninstallatie;
 - (ii) bij gebreke van zulke uitdrukkelijke bepalingen, nadat hij de nucleaire stoffen heeft overgenomen; of

- (iii) nadat hij de nucleaire stoffen heeft overgenomen van een persoon die een kernreactor exploiteert, waarmee een vervoermiddel is uitgerust voor gebruik als krachtbron, hetzij voor de voortbeweging daarvan of voor enig ander doel; maar
- (iv) in gevallen waarin de nucleaire stoffen met schriftelijke toestemming van de exploitant zijn verzonden door een persoon op het grondgebied van een niet-Verdragsluitende Staat, slechts nadat zij zijn geladen in het vervoermiddel waarmee zij buiten het grondgebied van die Staat zullen worden gebracht;

met dien verstande dat, indien kernschade wordt veroorzaakt door een kernongeval dat plaatsvindt in een kerninstallatie en waarbij nucleaire stoffen zijn betrokken, die daarin in verband met hun vervoer zijn opgeslagen, de bepalingen van alinea (a) van dit lid niet van toepassing zijn in gevallen waarin een andere exploitant of persoon ingevolge de bepalingen van alinea (b) of (c) van dit lid bij uitsluiting aansprakelijk is.

2. De Installatiestaat kan in zijn wetgeving bepalen dat op daarin vastgelegde voorwaarden een vervoerder van nucleaire stoffen of een persoon die radioactieve afvalstoffen hanteert op zijn verzoek en met toestemming van de betrokken exploitant in diens plaats, kan worden aangewezen of erkend als exploitant ten aanzien van die nucleaire stoffen onderscheidenlijk die radioactieve afvalstoffen. In dit geval wordt die vervoerder of die persoon voor de toepassing van dit Verdrag beschouwd als exploitant van een kerninstallatie gelegen op het grondgebied van die Staat.

3. (a) In gevallen waarin kernschade aanleiding geeft tot aansprakelijkheid van meer dan een exploitant, zijn de betrokken exploitanten hoofdelijk en ieder voor het geheel aansprakelijk, voor zover het redelijkerwijze niet mogelijk is te bepalen welk deel van de schade aan ieder hunner dient te worden toegerekend.

(b) In gevallen waarin een kernongeval plaatsvindt tijdens het vervoer van nucleaire stoffen, hetzij in een en hetzelfde vervoermiddel, hetzij, in geval van opslag in verband met vervoer, in een en dezelfde kerninstallatie, en kernschade veroorzaakt welke aanleiding geeft tot aansprakelijkheid van meer dan een exploitant, zal het totale bedrag van de aansprakelijkheid het hoogste bedrag dat ingevolge artikel V voor een van hen geldt, niet te boven gaan.

(c) In geen van de gevallen genoemd in de alinea's (a) en (b) van dit lid, zal de aansprakelijkheid van een exploitant het bedrag dat ingevolge artikel V voor hem geldt, te boven gaan.

4. Onverminderd de bepalingen van lid 3 van dit artikel is in gevallen waarin meer dan een kerninstallatie van een en dezelfde exploitant bij een kernongeval is betrokken, deze exploitant aan-

sprakelijk ten aanzien van iedere daarbij betrokken kerninstallatie tot het bedrag dat ingevolge artikel V voor hem geldt.

5. Tenzij in dit Verdrag anders is bepaald, is niemand anders dan de exploitant aansprakelijk voor kernschade. Deze bepaling laat evenwel onverlet de toepassing van internationale overeenkomsten op het gebied van het vervoer die op de datum waarop dit Verdrag voor ondertekening wordt opengesteld van kracht zijn of zijn opengesteld voor ondertekening, bekrachtiging of toetreding.

6. Niemand is aansprakelijk voor verlies of schade die ingevolge alinea (k) van lid 1 van artikel I geen kernschade is, doch die ingevolge alinea (k) (ii) van dat lid wel daaronder begrepen had kunnen zijn.

7. Tegen de persoon die financiële zekerheid stelt overeenkomstig artikel VII kan rechtstreeks een vordering worden ingesteld, indien het recht van de bevoegde rechter zulks bepaalt.

Artikel III

De exploitant die krachtens dit Verdrag aansprakelijk is, stelt de vervoerder een certificaat ter hand dat is afgegeven door of namens de verzekeraar of andere persoon die de volgens artikel VII vereiste financiële zekerheid heeft gesteld. Dit certificaat vermeldt de naam en het adres van die exploitant, alsmede het bedrag, de aard en de geldigheidsduur van de zekerheid; deze gegevens kunnen door degene door of namens wie het certificaat werd afgegeven, niet worden betwist. Het certificaat bevat tevens een omschrijving van de nucleaire stoffen ten aanzien waarvan de zekerheid geldt, alsmede een verklaring van het bevoegde openbare gezag van de Installatiestaat dat de in het certificaat genoemde persoon exploitant is in de zin van dit Verdrag.

Artikel IV

1. De exploitant draagt krachtens dit Verdrag voor kernschade een objectieve aansprakelijkheid.

2. Indien de exploitant bewijst dat de kernschade geheel of gedeeltelijk het gevolg was van grove nalatigheid van de persoon die de schade heeft geleden of van een handelen of nalaten van zulk een persoon met het opzet schade te veroorzaken, kan de bevoegde rechter, indien het recht van die rechter hierin voorziet, de exploitant geheel of gedeeltelijk ontheffen van zijn verplichting de door die persoon geleden schade te vergoeden.

3. (a) Een exploitant is niet aansprakelijk krachtens dit Verdrag voor kernschade veroorzaakt door een kernongeval dat rechtstreeks te wijten is aan een gewapend conflict, vijandelijkheden, burgeroorlog of opstand.

(b) Tenzij het recht van de Installatiestaat anders bepaalt, is de exploitant niet aansprakelijk voor kernschade veroorzaakt door een kernongeval dat rechtstreeks te wijten is aan een ernstige natuurramp van uitzonderlijke aard.

4. In gevallen waarin zowel kernschade als andere schade is veroorzaakt door een kernongeval of door een kernongeval en een of meer andere schadebrengende feiten te zamen, wordt de andere schade voor zover deze redelijkerwijze niet valt te scheiden van de kernschade, voor de toepassing van dit Verdrag beschouwd als kernschade veroorzaakt door dat kernongeval. In gevallen echter waarin schade wordt veroorzaakt door een onder dit Verdrag vallend kernongeval en door een niet onder dit Verdrag vallend vrijkomen van ioniserende straling te zamen, wordt de aansprakelijkheid van enige persoon die in verband met dit vrijkomen van ioniserende straling aansprakelijk kan worden gesteld, hetzij ten aanzien van personen die kernschade lijden, hetzij in de vorm van verhaal of van een bijdrage, door geen enkele bepaling van dit Verdrag beperkt of op enige andere wijze aangetast.

5. De exploitant is niet aansprakelijk krachtens dit Verdrag voor kernschade:

(a) aan de kerninstallatie zelf of aan goederen op het terrein van die installatie die worden gebruikt of bestemd zijn te worden gebruikt in verband met die installatie; of

(b) aan het vervoermiddel waarop de betrokken nucleaire stoffen zich op het tijdstip van het kernongeval bevonden.

6. Iedere Installatiestaat kan in zijn wetgeving bepalen dat alinea (b) van lid 5 van dit artikel niet van toepassing is, mits de aansprakelijkheid van de exploitant voor andere kernschade dan die aan het vervoermiddel in geen geval wordt teruggebracht tot een lager bedrag dan US \$ 5 miljoen per kernongeval.

7. De bepalingen van dit Verdrag laten onverlet:

(a) de aansprakelijkheid van natuurlijke personen voor kernschade waarvoor de exploitant ingevolge lid 3 of 5 van dit artikel niet aansprakelijk krachtens dit Verdrag is en welke die natuurlijke personen hebben veroorzaakt door een handelen of nalaten met het opzet schade te veroorzaken; of

(b) de aansprakelijkheid buiten dit Verdrag om van de exploitant voor kernschade waarvoor hij ingevolge alinea (b) van lid 5 van dit artikel niet aansprakelijk krachtens dit Verdrag is.

Artikel V

1. De aansprakelijkheid van de exploitant kan door de Installatiestaat worden beperkt tot een bedrag dat niet lager mag zijn dan US \$ 5 miljoen per kernongeval.

2. Onder het bedrag waartoe de aansprakelijkheid ingevolge dit artikel is beperkt, zijn niet begrepen interesten of kosten die door een rechter zijn toegewezen op grond van een rechtsvordering tot vergoeding van kernschade.

3. De in dit Verdrag bedoelde dollar van de Verenigde Staten is een rekeenheid die gelijk is aan de goudwaarde van de dollar van de Verenigde Staten op 29 april 1963, namelijk US \$ 35 per „troy ounce” fijn goud.

4. Het in lid 6 van artikel IV en in lid 1 van dit artikel genoemde bedrag mag worden omgerekend in de nationale munteenheid in een afgerond bedrag.

Artikel VI

1. Het recht op schadevergoeding krachtens dit Verdrag vervalt indien niet binnen tien jaar te rekenen van de datum van het kernongeval een rechtsvordering is ingesteld. Indien evenwel de aansprakelijkheid van de exploitant krachtens het recht van de Installatiestaat is gedekt door verzekering of een andere financiële zekerheid of door openbare middelen, voor een termijn langer dan tien jaar, kan het recht van de bevoegde rechter bepalen dat het recht op schadevergoeding jegens de exploitant slechts zal vervallen na een termijn die langer kan zijn dan tien jaar; deze termijn mag evenwel niet langer zijn dan de termijn gedurende welke zijn aansprakelijkheid krachtens het recht van de Installatiestaat aldus is gedekt. Een dergelijke verlenging van de vervaltermijn zal echter in elk geval onverlet laten het recht op schadevergoeding krachtens dit Verdrag van een ieder die een rechtsvordering tegen de exploitant vóór het verstrijken van bovengenoemde termijn van tien jaar heeft ingesteld terzake van schade door overlijden of schade aan personen.

2. In geval kernschade is veroorzaakt door een kernongeval waarbij nucleaire stoffen zijn betrokken, die ten tijde van het kernongeval waren gestolen, verloren, geworpen of verlaten, wordt de overeenkomstig lid 1 van dit artikel vastgestelde termijn gerekend van de datum waarop dit kernongeval plaatsvond; deze termijn mag echter in geen geval langer zijn dan twintig jaar te rekenen van de datum van de diefstal, het verlies, de werping of het verlaten.

3. Het recht van de bevoegde rechter kan een termijn van ten minste drie jaar vaststellen als verval- of verjaringstermijn, ingaande op de dag waarop de persoon die kernschade heeft geleden kennis draagt of kennis had moeten dragen van de schade en van de aansprakelijke exploitant, met dien verstande dat de overeenkomstig de leden 1 en 2 van dit artikel vastgestelde termijn niet zal worden overschreden.

4. Tenzij het recht van de bevoegde rechter anders bepaalt, kan een ieder die stelt dat hij kernschade heeft geleden en die binnen de ingevolge dit artikel toepasselijke termijn een rechtsvordering tot

schadevergoeding heeft ingesteld, zijn eis met het oog op toeneming van de schade wijzigen, zelfs na het verstrijken van die termijn, mits er nog geen eindvonnis is geweest.

5. In gevallen waarin ingevolge alinea (b) van lid 3 van artikel XI vastgesteld dient te worden welke rechter bevoegd is en er binnen de ingevolge dit artikel toepasselijke termijn een verzoek is gericht tot een van de Verdragssluitende Partijen die bevoegd is de bevoegde rechter aan te wijzen, doch waarin het deel van de termijn dat na de aanwijzing nog resteert korter is dan zes maanden, is de termijn waarbinnen een rechtsvordering kan worden ingesteld zes maanden, te rekenen van de datum van de aanwijzing.

Artikel VII

1. De exploitant is gehouden ter dekking van zijn aansprakelijkheid voor kernschade een verzekering of andere financiële zekerheid in stand te houden waarvan de grootte, de aard en de voorwaarden door de Installatiestaat worden vastgesteld. De Installatiestaat waarborgt de betaling van de vergoeding voor kernschade, waarvoor de exploitant aansprakelijk is gebleken, door de noodzakelijke middelen te verschaffen, voor zover de verzekering of andere financiële zekerheid ontoereikend is om de geleden schade te vergoeden, doch niet boven de eventueel ingevolge artikel V vastgestelde grens.

2. Het bepaalde in lid 1 van dit artikel houdt ten aanzien van een Verdragssluitende Partij of haar staatsrechtelijke onderdelen, zoals Staten of Republieken, geen verplichting in een verzekering of andere financiële zekerheid in stand te houden ter dekking van hun aansprakelijkheid als exploitant.

3. De uit verzekering of andere financiële zekerheid ter beschikking komende middelen of de door de Installatiestaat ingevolge lid 1 van dit artikel verschaft middelen mogen uitsluitend worden aangewend voor de betaling van schadevergoeding krachtens dit Verdrag.

4. De verzekeraar of andere persoon die financiële zekerheid heeft gesteld, kan de ingevolge lid 1 van dit artikel verschaft verzekering of andere financiële zekerheid niet schorsen of beëindigen dan nadat hij daarvan ten minste twee maanden tevoren schriftelijk mededeling heeft gedaan aan het bevoegde openbare gezag; voor zover de verzekering of andere financiële zekerheid betrekking heeft op het vervoer van nucleaire stoffen, kan schorsing of beëindiging niet tijdens de duur van het betrokken vervoer geschieden.

Artikel VIII

Onverminderd de bepalingen van dit Verdrag, worden de aard, de vorm en de omvang van de schadevergoeding, alsmede de billijke verdeling daarvan, beheerst door het recht van de bevoegde rechter.

Artikel IX

1. Indien bepalingen van regelingen betreffende nationale of andere openbare ziektekostenverzekering, sociale verzekering, sociale zekerheid, arbeidsongevallen- of beroepsziekteverzekering, mede voorzien in vergoeding van kernschade, worden de aanspraken van rechthebbers uit hoofde van die regelingen op schadevergoeding krachtens dit Verdrag, alsmede het verhaalsrecht op grond van die regelingen jegens de aansprakelijke exploitant, geregeld door het recht van de Verdragsluitende Partij, dan wel door de voorschriften van de intergouvernementele organisatie, die bedoelde regelingen heeft vastgesteld.

2. (a) Indien een onderdaan van een Verdragsluitende Partij, die geen exploitant is, kernschade heeft vergoed, krachtens een internationale overeenkomst of krachtens het recht van een niet-Verdragsluitende Partij, verkrijgt zulk een persoon bij subrogatie de rechten ingevolge dit Verdrag van de persoon aan wie hij die schadevergoeding heeft betaald, tot het bedrag dat hij heeft betaald. Niemand verkrijgt op deze wijze zodanige rechten voor zover de exploitant krachtens dit Verdrag een verhaalsrecht jegens hem heeft.

(b) Geen bepaling van dit Verdrag verhindert een exploitant die kernschade heeft vergoed uit andere middelen dan die welke zijn verschaft krachtens lid 1 van artikel VII, tot het bedrag dat hij heeft betaald, op de persoon die financiële zekerheid heeft verschaft ingevolge dat lid of op de Installatiestaat, het bedrag te verhalen, dat de persoon die aldus schadeloos is gesteld krachtens dit Verdrag zou hebben verkregen.

Artikel X

De exploitant heeft slechts recht van verhaal:

(a) indien dit uitdrukkelijk bij schriftelijke overeenkomst is bepaald of

(b) indien het kernongeval het gevolg is van een handelen of nalaten met het opzet schade te veroorzaken, op de natuurlijke persoon die met dat opzet heeft gehandeld of nagelaten heeft te handelen.

Artikel XI

1. Tenzij in dit artikel anders is bepaald, kunnen rechtsvorderingen ingevolge artikel II uitsluitend worden ingesteld bij de bevoegde rechter van de Verdragsluitende Partij op wier grondgebied het kernongeval heeft plaatsgevonden.

2. In gevallen waarin een kernongeval plaatsvindt buiten het grondgebied van de Verdragsluitende Partijen of in gevallen waarin de plaats van het kernongeval niet met zekerheid kan worden vastgesteld, is uitsluitend bevoegd de rechter van de Installatiestaat van de aansprakelijke exploitant.

3. Indien overeenkomstig lid 1 of 2 van dit artikel rechters van meer dan een Verdragsluitende Partij bevoegd zouden zijn, is bevoegd:

(a) in geval het kernongeval zich voordoet deels buiten het grondgebied van de Verdragsluitende Partijen, en deels op het grondgebied van een enkele Verdragsluitende Partij, de rechter van laatstgenoemde Partij;

(b) in elk ander geval de rechter van de Verdragsluitende Partij die in onderling overleg door de Verdragsluitende Partijen wier rechters krachtens lid 1 of 2 van dit artikel bevoegd zouden zijn, is aangewezen.

Artikel XII

1. Een eindvonnis gewezen door een ingevolge artikel XI bevoegde rechter wordt op het grondgebied van elke andere Verdragsluitende Partij erkend, behoudens:

(a) in gevallen waarin het vonnis door bedrog werd verkregen;

(b) in gevallen waarin de partij tegen wie het vonnis werd gewezen niet behoorlijk in de gelegenheid was gesteld haar zaak uiteen te zetten; of

(c) in gevallen waarin het vonnis strijdig is met de openbare orde van de Verdragsluitende Partij op wier grondgebied erkenning dient te geschieden, of niet in overeenstemming is met fundamentele rechtsbeginselen.

2. Een eindvonnis dat wordt erkend en om de tenuitvoerlegging waarvan wordt verzocht met inachtneming van de formaliteiten voorgeschreven door het recht van de Verdragsluitende Partij waar men het vonnis wil ten uitvoer leggen, is uitvoerbaar als ware het een vonnis gewezen door een rechter van die Verdragsluitende Partij.

3. De gronden van een vordering waarop vonnis is gewezen, worden niet opnieuw onderzocht.

Artikel XIII

Dit Verdrag en het nationale recht dat op grond daarvan van toepassing is, worden toegepast zonder onderscheid van nationaliteit en van woon- of verblijfplaats.

Artikel XIV

Behoudens met betrekking tot maatregelen ter tenuitvoerlegging, mag geen beroep worden gedaan op onschendbaarheid ten aanzien van rechtsvervolging ingevolge het nationale of internationale recht in rechtsvorderingen ingevolge dit Verdrag aanhangig bij de krachtens artikel XI bevoegde rechter.

Artikel XV

De Verdragsluitende Partijen nemen passende maatregelen ten einde te verzekeren dat de vergoeding van kernschade, interesten en kosten door de rechter in verband daarmee toegewezen, de verzekerings- en herverzekeringspremies en de uit verzekering of herverzekering of andere financiële zekerheid beschikbaar komende middelen, alsmede de middelen verschafte door de Installatiestaat, overeenkomstig dit Verdrag, vrijelijk kunnen worden omgezet in wettig betaalmiddel van de Verdragsluitende Partij op wier grondgebied de schade is geleden, alsmede van de Verdragsluitende Partij op wier grondgebied de eiser zijn hoofdverblijf heeft en, wat verzekerings- of herverzekeringspremies en -uitkeringen betreft, in de in de verzekerings- of herverzekeringsovereenkomst aangegeven betaalmiddelen.

Artikel XVI

Niemand heeft recht op schadevergoeding krachtens dit Verdrag voor zover hij voor dezelfde kernschade vergoeding heeft ontvangen krachtens een andere internationale overeenkomst inzake wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie.

Artikel XVII

Dit Verdrag laat onverlet de toepassing van verdragen of internationale overeenkomsten inzake wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie die op de datum waarop dit Verdrag voor ondertekening wordt opgesteld van kracht zijn of voor ondertekening, bekrachtiging of toetreding openstaan, tussen de partijen bij die verdragen of overeenkomsten.

Artikel XVIII

Dit Verdrag mag niet worden uitgelegd op zodanige wijze dat de rechten die een Verdragsluitende Partij met betrekking tot kernschade mocht hebben ingevolge de algemene regels van het internationaal publiekrecht, worden gekort.

Artikel XIX

1. Iedere Verdragsluitende Partij die ingevolge alinea (b) van lid 3 van artikel XI een overeenkomst aangaat, doet de Directeur-Generaal van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie onverwijld een afschrift van die overeenkomst toekomen ter kennisneming door en verspreiding onder de andere Verdragsluitende Partijen.

2. De Verdragsluitende Partijen doen de Directeur-Generaal, ter kennisneming door en verspreiding onder de andere Verdragsluitende Partijen, afschriften toekomen van hun wetten en regelingen die betrekking hebben op onder dit Verdrag vallende aangelegenheden.

Artikel XX

Niettegenstaande de beëindiging van de toepassing van dit Verdrag door een Verdragsluitende Partij, hetzij door beëindiging ingevolge artikel XXV, hetzij door opzegging ingevolge artikel XXVI, blijven de bepalingen van dit Verdrag van toepassing op alle kernschade veroorzaakt door een kernongeval dat plaatsvond voordat dit Verdrag ten opzichte van die Verdragsluitende Partij ophield van toepassing te zijn.

Artikel XXI

Dit Verdrag staat open voor ondertekening door de Staten die vertegenwoordigd waren op de Internationale Conferentie inzake wettelijke aansprakelijkheid voor kernschade, gehouden te Wenen van 29 april tot 19 mei 1963.

Artikel XXII

Dit Verdrag dient te worden bekrachtigd en de akten van bekrachtiging dienen te worden nedergelegd bij de Directeur-Generaal van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie.

Artikel XXIII

Dit Verdrag treedt in werking drie maanden na de nederlegging van de vijfde akte van bekrachtiging; voor iedere Staat die het daarna bekrachtigt treedt het in werking drie maanden na de nederlegging van de akte van bekrachtiging door die Staat.

Artikel XXIV

1. Alle Staten die lid zijn van de Verenigde Naties of van een der gespecialiseerde organisaties of van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie die niet vertegenwoordigd waren op de Internationale Conferentie inzake wettelijke aansprakelijkheid voor kernschade, gehouden te Wenen van 29 april tot 19 mei 1963, kunnen tot dit Verdrag toetreden.

2. De akten van toetreding worden nedergelegd bij de Directeur-Generaal van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie.

3. Dit Verdrag treedt ten aanzien van een toetredende Staat in werking drie maanden na de datum van nederlegging van de akte van toetreding van die Staat, doch niet voor de datum van inwerking-treding van dit Verdrag ingevolge artikel XXIII.

Artikel XXV

1. Dit Verdrag blijft van kracht gedurende een periode van tien jaar te rekenen van de datum van zijn inwerking-treding. Iedere Verdragsluitende Partij kan tegen het einde van deze periode de toepassing van dit Verdrag te haren opzichte beëindigen door daarvan

met inachtneming van een termijn van ten minste twaalf maanden aan de Directeur-Generaal van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie kennis te geven.

2. Dit Verdrag blijft na het verstrijken van die periode van tien jaar nog gedurende een periode van vijf jaar van kracht voor die Verdragsluitende Partijen die de toepassing van dit Verdrag niet overeenkomstig lid 1 van dit artikel hebben beëindigd, en daarna gedurende opeenvolgende perioden van telkens vijf jaar voor elke Verdragsluitende Partij die niet vóór het verstrijken van een van die perioden en met inachtneming van een termijn van ten minste twaalf maanden aan de Directeur-Generaal van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie heeft kennis gegeven dat het Verdrag na het verstrijken van die periode niet langer te haren opzichte van toepassing zal zijn.

Artikel XXVI

1. De Directeur-Generaal van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie roept te eniger tijd na het verstrijken van een periode van vijf jaar, te rekenen van de datum van inwerkingtreding van dit Verdrag, een conferentie bijeen ter bespreking van de herziening daarvan, indien een derde van de Verdragsluitende Partijen de wens daartoe te kennen geeft.

2. Iedere Verdragsluitende Partij kan dit Verdrag opzeggen door hiervan binnen een periode van twaalf maanden volgende op de eerste ingevolge lid 1 van dit artikel gehouden herzieningsconferentie mededeling te doen aan de Directeur-Generaal van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie.

3. De opzegging wordt van kracht een jaar na de datum waarop een mededeling als hierboven bedoeld door de Directeur-Generaal van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie is ontvangen.

Artikel XXVII

De Directeur-Generaal van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie doet de Staten die waren uitgenodigd de Internationale Conferentie inzake wettelijke aansprakelijkheid voor kernschade, gehouden te Wenen van 29 april tot 19 mei 1963, bij te wonen, alsmede de Staten die tot dit Verdrag zijn toegetreden, mededeling van:

(a) de ingevolge de artikelen XXI, XXII en XXIV gestelde ondertekeningen en ontvangen akten van bekrachtiging en toetreding;

(b) de datum waarop dit Verdrag ingevolge artikel XXIII in werking zal treden;

(c) de ingevolge de artikelen XXV en XXVI ontvangen kennisgevingen van beëindiging en opzegging;

(d) verzoeken om bijeenroeping van een herzieningsconferentie ingevolge artikel XXVI.

Artikel XXVIII

Dit Verdrag wordt door tussenkomst van de Directeur-Generaal van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie overeenkomstig artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties geregistreerd.

Artikel XXIX

De originele tekst van dit Verdrag, waarvan de Engelse, de Franse, de Russische en de Spaanse tekst gelijkelijk authentiek zijn, wordt nedergelegd bij de Directeur-Generaal van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie, die hiervan gewaarmerkte afschriften zal verstrekken.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondertekenende Gevolmachtigden, daartoe behoorlijk gemachtigd, dit Verdrag hebben ondertekend.

GEDAAN te Wenen, de 21ste mei 1963.

(Voor de ondertekeningen zie Trb. 1964, 177, blz. 28 e.v.)

Facultatief Protocol inzake de verplichte regeling van geschillen

De Staten die Partij zijn bij dit Protocol en bij het Verdrag van Wenen inzake wettelijke aansprakelijkheid voor kernschade, hierna te noemen „het Verdrag”, dat is aanvaard op de Internationale Conferentie, gehouden te Wenen van 29 april tot 19 mei 1963,

De wens te kennen gevende, voor de regeling van elk geschil dat verband houdt met de uitlegging of de toepassing van het Verdrag, voor zover zijzelf daarbij zijn betrokken, een beroep te doen op de verplichte rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof, tenzij de partijen binnen een redelijke termijn overeenstemming hebben bereikt over een andere wijze van regeling,

Zijn overeengekomen als volgt:

Artikel I

Geschillen verband houdende met de uitlegging of de toepassing van het Verdrag zijn onderworpen aan de verplichte rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof en kunnen derhalve op verzoek van elke partij bij een geschil die tevens Partij is bij dit Protocol bij dit Hof aanhangig worden gemaakt.

Artikel II

De partijen bij een geschil kunnen, binnen een termijn van twee maanden nadat een der partijen de andere partij heeft medegedeeld dat er naar haar mening een geschil bestaat, overeenkomen zich niet tot het Internationale Gerechtshof, doch tot een scheidsgerecht te wenden. Na het verstrijken van die termijn kan elk der beide partijen het geschil door middel van een daartoe strekkend verzoek bij het Hof aanhangig maken.

Artikel III

1. Binnen dezelfde termijn van twee maanden kunnen de partijen overeenkomen tot een verzoeningsprocedure over te gaan, alvorens zich tot het Internationale Gerechtshof te wenden.

2. De verzoeningscommissie doet haar aanbevelingen binnen vijf maanden nadat zij is ingesteld. Indien haar aanbevelingen niet binnen twee maanden nadat zij zijn gedaan door de partijen bij het geschil worden aanvaard, kan elk der beide partijen het geschil door middel van een daartoe strekkend verzoek bij het Hof aanhangig maken.

Artikel IV

Dit Protocol staat open voor ondertekening door alle Staten die Partij kunnen worden bij het Verdrag.

Artikel V

Dit Protocol dient te worden bekrachtigd. De akten van bekrachtiging worden nedergelegd bij de Directeur-Generaal van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie.

Artikel VI

Dit Protocol blijft openstaan voor toetreding door alle Staten die Partij kunnen worden bij het Verdrag. De akten van toetreding worden nedergelegd bij de Directeur-Generaal van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie.

Artikel VII

1. Dit Protocol treedt in werking op dezelfde dag als het Verdrag of op de dertigste dag na het tijdstip van nederlegging van de tweede akte van bekrachtiging van of toetreding tot het Protocol bij de Directeur-Generaal van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie, zo dit tijdstip later valt.

2. Voor iedere Staat die dit Protocol na zijn inwerkingtreding overeenkomstig lid 1 van dit artikel bekrachtigt of ertoe toetreedt, treedt het in werking op de dertigste dag na de nederlegging door die Staat van zijn akte van bekrachtiging of toetreding.

Artikel VIII

De Directeur-Generaal van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie doet alle Staten die Partij kunnen worden bij het Verdrag mededeling van:

(a) de overeenkomstig de artikelen IV, V en VI gestelde ondertekeningen van dit Protocol en de nederlegging van akten van bekrachtiging of toetreding;

(b) de datum waarop dit Protocol overeenkomstig artikel VII in werking zal treden.

Artikel IX

De originele tekst van dit Protocol, waarvan de Engelse, de Franse, de Russische en de Spaanse tekst gelijkelijk authentiek zijn, wordt nedergelegd bij de Directeur-Generaal van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie, die hiervan gewaarmerkte afschriften zal verstrekken.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondertekenende Gevolmachtigden, daartoe behoorlijk gemachtigd, dit Protocol hebben ondertekend.

GEDAAN te Wenen, de 21ste mei 1963.

(Voor de ondertekeningen zie *Trb.* 1964, 177, blz. 38 e.v.)

D. GOEDKEURING

E. BEKRACHTIGING

F. TOETREDING

G. INWERKINGTREDING

Zie *Trb.* 1964, 177.

J. GEGEVENS

Zie *Trb.* 1964, 177.

Voor het op 26 juni 1945 te San Francisco tot stand gekomen Statuut van het Internationale Gerechtshof zie ook *Trb.* 1965, 171.

In overeenstemming met artikel 60, lid 2, van de Grondwet en artikel 24, eerste lid, van het Statuut voor het Koninkrijk is het onderhavige Verdrag, met Protocol, medegedeeld aan de Eerste en de Tweede Kamer der Staten-Generaal, aan de Staten van Suriname en aan de Staten van de Nederlandse Antillen bij brieven van 4 maart 1965 (Bijl. *Hand.* II 1964/65 — 7998 (R 465), nr. 1).

Uitgegeven de *veertiende* september 1965.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.